

Sygn. akt II DSS 2/18

POSTANOWIENIE

Dnia 21 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Konrad Kamil Wytrykowski

w sprawie A. C. – sędziego Sądu Okręgowego w G. po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu w dniu 21 marca 2019 roku wniosku obwinionej A. C. z dnia 21 marca 2019 roku
o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego: (...)

SSN T. P., SSN P. C., A. R., M. B., J. M., P. N., T. P., A. T., R. W., J. W., K. W., P. Z., A. B., L. B., D. C., T. D., M. D., P. K., J. L., M. Ł., O. N., J. N., A. R., M. S., M. S., E. S., A. S., M. S., K. W., J. W., G. Ż., J. G., B. J., M. K., M. M., J. M., T. S., K. Z. oraz W. S.

na podstawie art. 42 § 4 k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 p.u.s.p.

postanowił:

I. nie uwzględnić wniosku o wyłączenie SSN T. P. i SSN P. C. od orzekania w sprawie o sygn. akt II DSS 2/18;

II. w pozostałym zakresie wniosek pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 21 marca 2019 roku obwiniona A. C. domaga się wyłączenia od rozpoznania sprawy o sygn. akt II DSS 2/18, wyznaczonych do składu orzekającego sędziów: SSN T. P. i SSN P. C., a także sędziów Sądu Najwyższego w osobach: A. R., M. B., J. M., P. N., T. P., A. T., R. W., J. W., K. W.,

P. Z., A. B., L. B., D. C., T. D., M. D., P. K., J. L., M. Ł., O. N., J. N., A. R., M. S., M. S., E. S., A. S., M. S., K. W., J. W., G. Ż., J. G., B. J., M. K., M. M., J. M., T. S., K. Z. oraz W. S.

Jako okoliczność uzasadniającą wyłączenie sędziów obwiniona wskazała przebieg procedury dotyczącej powołania wymienionych sędziów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać należy, że do rozpoznania sprawy obwinionej sędziego A. C. wyznaczony został skład orzekający w osobach: SSN T. P., SSN P. C. oraz ławnika H. W. Natomiast przedmiotowe postanowienie wydane zostało przez Sąd w składzie SSN K. W., gdyż zgodnie z poglądem wyrażonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego, sędziowie wymienieni we wniosku o wyłączenie sędziów danego sądu, którzy nie zostali wyznaczeni do rozpoznania sprawy, mogą rozpoznać ten wniosek, gdyż wniosek o wyłączenie od udziału w sprawie bezpośrednio ich nie dotyczy. Wskazanie w niniejszym wniosku kilkudziesięciu Sędziów Sądu Najwyższego nie zmieniło zasady utrwalonej w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że wniosek o wyłączenie może dotyczyć tylko sędziów wyznaczonych do rozpoznania sprawy i nie może spowodować wyłączenia innych sędziów od rozpoznania przedmiotowego wniosku (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2012 r., sygn. akt III KO 34/12, LEX nr 1212385; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2016 r., sygn. akt III KO 99/16, LEX nr 2166385).

W punkcie drugim postanowienia Sąd pozostawił bez rozpoznania wniosek obwinionej w zakresie dotyczącym wyłączenia Sędziów Sądu Najwyższego w osobach: A. R., M. B., J. M., P. N., T. P., A. T., R. W., J. W., K. W., P. Z., A. B., L. B., D. C., T. D., M. D., P. K., J. L., M. Ł., O. N., J. N., A. R., M. S., M. S., E. S., A. S., M. S., K. W., J. W., G. Ż., J. G., B. J., M. K., M. M., J. M., T. S., K. Z. oraz W. S.

Należy podkreślić, że kodeks postępowania karnego nie przewiduje wyłączenia sędziego *in abstracto*, gdyż rozważanie wyłączenia sędziego w oparciu o art. 40 § 1 lub 41 § 1 k.p.k. dopuszczalne jest jedynie w stosunku do

konkretnego sędziego, który został wyznaczony do udziału w sprawie, a nie sędziego, który teoretycznie może zostać wyznaczony do składu orzekającego.

Nadto, zgodnie z poglądem utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego, jeżeli do udziału w sprawie wyznaczony został konkretny sędzia, to wniosek o wyłączenie wszystkich pozostałych sędziów sądu właściwego, niewyznaczonych do udziału w sprawie, aktualizuje się wtedy, gdy wyznaczony sędzia został następnie wyłączony, a w jego miejsce wyznaczony zostanie sędzia objęty wnioskiem (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2004 r., V KK 195/04, Lex numer 141190).

W niniejszej sprawie wyznaczony został skład orzekający w osobach SSN T. P., SSN P. C. oraz ławnika H. W. Uznać zatem należało, że wniosek obwinionej na obecnym etapie postępowania podlegał rozpoznaniu jedynie w zakresie wyłączenia sędziów wyznaczonych do rozpoznania przedmiotowej sprawy, zaś w pozostałym zakresie uznać należało że wniosek ten ma charakter warunkowy i jego rozpoznanie byłoby możliwe dopiero z chwilą wyznaczenia do udziału w sprawie wskazanego w nim sędziego. Z tych względów Sąd pozostawił w tym zakresie wniosek bez rozpoznania.

Rozpoznając wniosek obwinionej w części dotyczącej wyłączenia od rozpoznania sprawy sędziów: SSN T. P. oraz SSN P. C., Sąd uznał, że w tym zakresie przedmiotowy wniosek jest bezzasadny i nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie.

Wyłączenie sędziego w trybie art. 41 § 1 k.p.k. może mieć miejsce jedynie wówczas, gdy ujawnią się okoliczności o takim charakterze, że brak jest możliwości przekonania każdego rozsądnie myślącego, kto powziął wątpliwości co do bezstronności, że okoliczności te z całą pewnością nie wpłyną na obiektywizm rozpoznania sprawy i treść rozstrzygnięcia kończącego postępowanie (podobnie postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, sygn. akt II AKo 312/01, publ. OSA 2001/12/91).

Należy w tym miejscu podkreślić, że wniosek o wyłączenie sędziego musi zawierać sprecyzowane okoliczności odpowiadające podstawie normatywnej stosowania tej instytucji.

Tymczasem obwiniona nie powołała się na żadną z okoliczności, która wskazywałaby na spełnienie przesłanek, o których mowa w treści art. 41 § 1 k.p.k.

Z treści przedmiotowego wniosku wynika, że obwiniona spełnienia przesłanki koniecznej dla wyłączenia sędziego upatruje w wadliwej jej zdaniem procedurze dotyczącej obwieszczenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 24 maja 2018 r. nr 127.1.2018 o wolnych stanowiskach sędziego w Sądzie Najwyższym, jak też w wątpliwościach co do sprzeczności co do sprzeczności powołań sędziów z prawem europejskim.

W ocenie Sądu nie są to okoliczności, która mogłyby wywołać uzasadnione wątpliwości co do bezstronności SSN T. P. oraz SSN P. C.

Wnioski, jakie obwiniona wywodzi z wadliwej jej zdaniem przeprowadzonej procedury obwieszczenia o wolnych stanowiskach sędziowskich, przy jednoczesnym powoływaniu się przez niego na treść art. 144 Konstytucji RP oraz wskazywaniu na fakt zwrócenia się przez Naczelny Sąd Administracyjny z pytaniami prawnymi do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, nie mają związku z przesłankami, których spełnienie konieczne jest dla uwzględnienia wniosku o wyłączenie sędziego.

Brak przywołania przez obwinioną jakiejkolwiek argumentacji stanowiącej rzeczywistą podstawę dla wystąpienia z wnioskiem o wyłączenie sędziego, świadczy o tym, że obwiniona A. C. instytucję wyłączenia sędziego potraktowała w sposób instrumentalny, formułując wniosek w sposób sprzeczny z wymogami art. 41 § 1 k.p.k., a wykorzystując popularną w mediach narrację o nielegalności powołania sędziów Sądu Najwyższego. Taki sposób sporządzania pism procesowych świadczyć może jedynie o pozamerytorycznym podejściu do sprawy oraz o celowym zmierzaniu do przewlekłości postępowania.

Wobec tego, iż w sprawie nie stwierdzono okoliczności opisanych w art. 41 § 1 k.p.k. postanowiono jak w punkcie pierwszym postanowienia.